

Otázky

Dara Rolins

Vietor sám sa túla,
hľadá vlny v mori.
Predvídaný úděr,
ja viem,
meněj bolí.
Pravda tá má veľkú moc
a býva krutá.
Mám otázok v hlave dosť
na dôverných párr strán.
Múdrost v sebe máš,
čas zváž,
protože chcem vedieť veľa.
Striedat témy smieš,
jak chceš,
si hlava zrelá.

Prečo túži každý
po tom čo má druhý,
po tom čo má druhý.
Koľko rokov mal strom,
viedá letokruhy.
Zrátaj po čas rozpadu,
jak rýchlo beží jee,
zdá sa podľa obsahu
mám nejasnosti párr woo-o, woo-o.
Občas som na vážkach,
ma nudia bežné témy ooo-o.
Naučíš ma lietať
priamou linkou,
ak si smelý.
Koľko bude krásnych dní,
to vie len vemír woo-o.
Siedmy zmysel nevlastným
len inštinkt v srdci mám.
Múdrost v sebe máš,
čas zváž,
chcem vedieť veľa.
Striedat témy smieš,
jak chceš,
si hlava zrelá.
Ako vtáci dokážu,
vedieť presne že kde sú,
viem,
že ty to vieš skôr něž otázka je celá.

Hroutí se základ, padá celý dům
novým neznámem se zvolna šíří tísň spíš
než vzrušení z výhledů.
V očích sčítám jen čistá znamení
skoro jako papír
se sálodlouhým výčtem
těch co si hrají z dálky hadů.
Žít v pravdě je pak nepravděpodobný stav
snad zná jej mysl děcká.
Z tisíce možných zbude jen jedna z cest,
kterou v poslepu se dáš.
Úsměv střídá pláč,

vést úder znáš,
ač tvá dlaň je něžná.
Sám bych se měl ptát,
proč, to co v sobě poutám za vzdálený břeh mám.

Tu odpověď však víš,
atť čas neztrácíš,
já neznám.